

دبسم الله الرحمن الرحيم

د مخنيوي قوانينو په نشت کې د ځوانانو بې بندوباري

(ژباړه)

د سوډان په پلازمېنه خرطوم کې د ټولنيزو رسنيو په کانالونو کې يو شمېر کسانو د يوې بڼځې او سپرې وېډيو خپره کړه. دا وېډيو څو ساعته په پراخ ډول په ټولنيزو رسنيو کې خپرېده او دغه کار د هغوی د محکوميت د غوښتنې لامل شو. ځکه د دغو کسانو عمل په سوډان کې له واکمنو ارزښتونو او اداو سره په ټکر کې و. څه موده وړاندې هم د يوې بڼځې او سپرې سلفي په داسې بڼه په ټولنيزو رسنيو کې خپور شو، چې يو بل يې ښکولول. د دغو تصويرونو خپرېدل هم د شورماشور لامل شول. نو پوښتنه دا ده چې ايا په ټولنيزو رسنيو کې دا غبرگون د شته ستونزې په حل کې مرسته کولی شي؟ په داسې حال کې چې ايدېدنه ال ارزښتونه په عمومي واپتونو کې له کوم خنډ پرته د ازاديو سياست غوښتونکي دي او همدارنگه د دين او مذهب له زاويې د داسې عمل چاره څه ده؟

که څه هم دغه بحث او راپاروونکي فعاليتونه د سوډان د خلکو له اصلته لېرې دي، خو بيا هم د سوډاني ځوانانو او نجونو له لوري د داسې کړنو ترسره کول او ښکاره کول د ډېرېدو په حال کې دي. ځکه د عمومي نظم قانون چې په هغه کې د جزا توکي او مواد بڼه روښانه وو او له عمومي اخلاقو سره په ټکر کې د ټولو عملونو خپرېنه يې کوله، لغوه شوي دي. غرب تل په دغه هېواد کې د مخکيني نظم او قانون د لغوه کېدو غوښتنه کوله. دغه نظام چې تل د غرب تر خوښۍ لاندې منډې وهي او روان دی، په غالب گومان ياد قوانين يوازې د کاغذ پر مخ ساتي او گټه نه ترې اخلي. وروسته تر دې چې دغه قانون د انتقالي دولت په واسطه لغوه شو، د پايلو لمن يې يو څه نوره هم پراخه شوه. ان هغه فعاليتونه چې حيا ته يې گټه رسوله او حرام يې نقضول؛ اوس پام نه ورته کېږي او داسې بې شرمه کړنې د ټولنې پر مقاومت او هڅو سربېره په کافي اندازه خپرې شوې دي. د افريقا په نړيوال پوهنتون کې يوې نجلۍ تنگې جامې اغوستې، تر دې چې بيا خلکو د هغې پر وړاندې اعتراض وکړ او هغه يې اړه کړه، خو له مسافر وړونکي موټره کوزه شي. دا هغه څه دي چې هلته په ټولنه کې عمومي نظم د نشت پر وړاندې د خلکو مقاومت په ډاگه کوي.

هغه څه چې اوس هلته تېرېږي، يو باغیره مسلمان ته د هغه د دين په نسبت غم، درد او نه زغمونکی حالت دی. کله چې د ځينو مسلمانانو زامنو حالت ته گورو، چې د الله سبحانه و تعالی له دين څخه يې مخ اړولی او د غربي فاسدې ټولنې د سبک تقليد کوي.

هو، هغه غربي فرهنگ او نظام چې د خاينو حکامو په واسطه پر ټولنه ورتپل شوی او په اساسي قانون کې د دغو ناوړه ازاديو پر وړاندې له ټولني څخه د ساتنې په بدل کې پخپله له ازاديو ملاتړ کېږي او ځيني ځوانان بې رنگه او بې خونده کوي. دولت په دې برخه کې لومړی ځواب ويونکی دی، چې له بده مرغه سيکولرېزم ته د دغه نظام د ډېر نېردي کېدو په دليل او د هر هغه څه پر وړاندې سخته مبارزه چې په اسلام پورې اړه لري، په دې زمينه کې هېڅ غبرگون نه دی ښودلی... دا هر څه د دولت له خوا د ورکړل شوو ازاديو پایله ده. پر همدغه اساس، هغه ځوانان چې پر شخصي ازادۍ اعتقاد لري، منحرف چلند ټاکي. البته د هغو کسانو له چلند سره ډېر توپير لري، چې کره وړه يې په حلال او حراموالي پورې تړلي دي؛ چې د دولت له رول پرته او له هغه څه پرته چې په ټولنه کې خپاره شوي، دغه سيکولري ازادۍ په دېوال ووهي او له منځه يې يوسي. دا ډله ځوانان الحمدالله ډېر دي.

الله سبحانه و تعالی د ټولني د اړيکو ټينګېدل پر دولت فرض کړي دي؛ په هغه ډول چې د خلکو اړيکې يې د ځانګړو مقرراتو په واسطه تنظيم کړې دي. د ښځينه او نارينه وو اړيکې په طبيعي او په داسې ډول چې روحي ناحيه يې اساس او مقياس يې شرعي احکام وي، تنظيم کړې دي. هغه احکام چې نغښتي موازين پکې اخلاقي ارزښتونه رامنځته کوي. دغه نظام د اسلام ټولنيز نظام دی. دا هغه نظام دی چې اسلامي دولت يې له فرضيت څخه د اخیستل شوي مسووليت په توګه او د الله سبحانه و تعالی د فردي تقوا په انگېزه هغه په ټولنه کې پلي کوي.

د اسلام ټولنيز نظام ښځو او سړيو ته د انسان په سترګه ګوري، چې د غرايزو، احساساتو، تمايلاتو او عقل څښتن دي. د همدغه ديد پر بنسټ انسان ته دا اجازه ورکوي چې د ژوند له خوندونو خوند واخلي او څومره چې وس لري، ډېر ځان ترې برخمن کړي؛ خو په داسې ډول چې د ټولني ساتنه وشي او نېکمرغۍ ته د رسېدو لپاره د هڅو په ډګر کې د انسان لپاره د کار په ځواک بدل شي. د اسلام ټولنيز نظام يوازینی صحيح ټولنيز نظام دی. بايد ووايو چې د اسلام ټولنيز نظام يوازینی نظام دی چې د انسان جنسي غريزه يې د انساني ډول د بقا لپاره د باور وړ کړې ده او د نارينه او ښځينه اړيکې يې د ښځې او سړي تر منځ په سم ډول تنظيم کړي دي. په داسې ډول چې غريزه محدودوي، يوازې خپل طبيعي مسير طی کړي، څو هغې موخې ته ورسېږي چې الله سبحانه و تعالی هغه په انسان کې پيدا کړې ده او په ورته وخت کې د ښځې او سړي تر منځ هم اړيکې ټينګوي. د اسلام ټولنيز نظام د ښځينه او نارينه د اړيکو تنظيم په سم ډول برابر کړی دی. په داسې ډول چې د سړي او ښځې تر منځ د همکارۍ تضمين کوي؛ د هغې همکارۍ په پایله کې د ټولني او فرد خیر رامنځته کېږي. په ورته وخت کې اخلاقي ارزښتونه، لوړ ارمان او د الله سبحانه و تعالی خوښي رامنځته کړي. د ښځې او سړي تر منځ د اړيکو مسير، پاکوالی او تقوا داسې يو څه دي چې په ژوند کې د دواړو جنسونو تر منځ د اړيکو طريقه ثابتوي. په داسې بڼه چې د ژوند وسايل په هېڅ ډول له دې طريقې سره په ټکر کې نه کېږي.

اسلام د سړيو او ښځو تر منځ اړيکه په واده سره محدوده کړې او تر دې پرته د ښځې او نر تر منځ د جنسي اړيکو هر ډول پيوند او يوځايوالي داسې جنايت دی چې په اسلام کې سخته جزا ورته ټاکل شوې ده. هغوی چې داسې اړيکې لري، د سختې جزا مستوجب دي. نورې اړيکې يې چې د بقا په غريزې پورې اړه لري، هغه يې مباح کړې، له جنسي اړيکو پرته. لکه: د پلار، مور، زامنو، وروڼو، د خاله گانو او عمه گانو تر منځ اړيکې.

اسلام ښځو ته د سوداگرۍ، کرنې، صنعت، د علم زده کړه، لمونځ کولو او د دعوت رسولو په برخه کې د سړيو په شان حق ورکړی دی. يعنې په دې مانا چې ښځې هم په دغو برخو کې د کار کولو حق لري. اسلام د ښځې او سړي تر منځ غیر شرعي جنسي اړيکه منع کړې دي. اسلام په دغه مخنيوي او ممنوعيت کې سخت دی او هره هغه وسيله چې د فضيلت او اخلاقو لامل کېږي، هغه يې واجبې کړې ده. ځکه هر هغه څه چې ترسره کول يې واجب وي، د هغه په اړه اقدام هم واجب دی. اسلام په دې برخه کې ځانگړي احکام ټاکلي او مشخص کړي يې دي. دغه احکام په ډېرو حالاتو کې وي، چې ځينې يې په دې ډول دي:

په معاملاتو کې د سړي او ښځې تر منځ د همکارۍ اړيکه عامه او ټوليزه ده. په دې مانا چې دغه اړيکه ځانگړې نه ده لکه: د پرديو ښځو او نارينه وو تر منځ د ليدلو تبادله او له محرمو نارينه وو سره په مساويانه ډول تفريح ته د هغوی بېرون وتل يې تنظيم کړي دي. د دغه کار موخه دا ده چې ښځې خپل حقونه او گټې تر لاسه کړي او خپلې دندې او مکلفيتونه ترسره کړي.

په دې برخه کې ښځې او سړي اړ دي چې ټيټ وگوري، ښځې مناسبې جامې واغوندي، چې ښکلا او ستر يې ټول پټ شي. له هغه څه پرته چې ښکاره کېدو ته يې اړې وي. ښځې دا حق نه لري چې له محرم پرته د يوې شپې او ورځې سفر وکړي. د شرعي محرم له شتون پرته د نارينه او ښځينه وو گډون او خلوت ممنوع دی. لکه ښځه د خپل مېړه له اجازې پرته له کوره نه شي وتلی. ځکه دا پر مېرمن د خاوند حق دی، چې بايد له اجازې پرته يې له کوره ونه وځي. که ښځه د مېړه له اجازې پرته له کوره ووځي، گناهکاره او نافرمانه بلل کېږي او پر خاوند د نفقې حق نه لري.

په دغو او ورته نورو احکامو سره د اسلام هڅه دا ده چې د ښځې او سړي ټولنه په جنسي ټولنې بدله نه شي، بلکې د کارونو او گټو د تر لاسه کولو په ډگر کې يوه غوره مرسته شي. همدارنگه په ټولنه کې د نر او ښځې د فردي گټو ستونزې په غوره توگه حل شي. د دې تر څنگ په ټولنه کې د حقونو تر لاسه کېدو او د اړيکو ټينگېدو ته لکه نفقه، د زامنو درلودل، واده کول او ورته نورو کارونو ته د حل لاره پيدا شي. هغه حل لاره چې د ښځې او سړي ټولنه پر داسې اړيکه منحصر وي، چې ټولنه د همغې اړيکې لپاره رامنځته شي او له هغې اړيکې يې لېرې ساتي چې جنسي ټولنه ترې رامنځته کېږي.

اوسني له زيان سره مخ دولتونه، اسلام د داسې احكامو په درلودو نه پلي كوي، چې له ټولني باطل لېرې كوي او ريښې يې له منځه وړي. ځكه ياد دولتونه باطل جنسيت لري او د اسلامي احكامو د له منځه وړلو هڅه كوي. كه په يادو دولتونو كې واكمنۍ هم بدلې شي، بيا هم دغه دولتونه د اسلام په پلي كېدو كې بې وسه وي. ځكه ياد دولتونه د سيكولرېزم پر بنسټ جوړ او پيل شوي او په همدغه ډگر كې فعاله وي. له الله سبحانه و تعالى څخه غواړم چې د دغو دولتونو پر ځاى د نبوت پر تگلاره راشده ثاني خلافت تاسيس كړي.

ليکوال: غادة عبدالجبار (ام او اب) _ خرطوم

ژباړه: بهير «ويار»

جمله: اسلام د بنځې او سړي اړيکه د نکاح په وسيله، د بشر د بقا لپاره تنظيم کړې، خو غرب يې په نامشروع ډول يوازې د جنسي غريزې د اشباع لپاره کاروي.